

ಅ ಬೆಂಟ್‌ದಲ್ಲೊಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಹುಲಿಯ ಗುಹೆಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹುಲಿಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರೆಡೂ ದಂಪತ್ತಿ ಹುಲಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆ ಎರಡು ಹುಲಿಗಳು ಎಷ್ಟೀಯದಾದ ಕರುಗಂಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದವು. ಕರುವನ್ನು ನೋಡಿದ ಹೆಚ್ಚು ಹುಲಿಯು ‘ಆ ಎಷ್ಟೇ ಕರುವು ತಿನ್ನಲು ತುಂಬಾ ರುಚಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಿ’ ಎಂದು ಗಂಡು ಹುಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯಿಟ್ಟೆತು.

ಹೆಚ್ಚು ಹುಲಿಯ ಕೊರಿಕೆಯಂತೆ ಗಂಡು ಹುಲಿಯು ಕೂಡಲೇ ಎಷ್ಟೇಕರುವನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗುಹೆಗೆ ತಂದಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಸು ಮತ್ತು ಎಮ್ಮೆಗಳು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಗುಹೆಯ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿಹೋದವು. ಗೌರಿಗೆ ತನ್ನ ಕಂದನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಳುವೇ ಬಂದಿತು.

ಹುಲಿಗಳು ಗಂಗೆ ಕರುವನ್ನು ಕಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಗುಹೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋದವು. ಅವು ರಲ್ಲಿ ಗುಹೆಯ ಒಳಗಿಧ್ದ ಹುಲಿಯ ಮರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಯ ಕಣ್ಣು ತೆಸ್ಸಿಸ್ತ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದವು. ಅವು ಗೌರಿಯ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಅವಳ ಕೆಷ್ಟೆಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಹುಲಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿಯ ಕಂದಮೃಗಳು ಕಾಣದಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಗುಹೆಯ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದವು. ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟವು. ಹೆಚ್ಚು ಹುಲಿಗಂತೂ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ನಾವೇಶವನ್ನು ಕಂಡು ತುಂಬಾ ವೇದನೆಯಾಯಿತು.

‘ಆಹಾ ಇದು ಎಂತಹ ಸ್ನಾವೇಶ! ಈ ಹಸುವು ತನ್ನ ಕಂದನಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗುಹೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾಫ್ ಭಾವನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಲನ್ನು ಉಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮರಿಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಎಷ್ಟೋಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿದೆ.

ಆ ಹಸುವಾದರೂ ನಾನು ಅದರ ಕರುವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಯೋಚಿಸಿದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಎಷ್ಟು ನೊಂದಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ವಲ್ಲವೇ ಹೇಳುವುದು ತಾಯಿಯ ಪ್ರೇಮವೆಂದು. ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಕರುಳ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲವೇ? ತಾಯಿಯ ಮಮತೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಪ್ತಜಡಲ್ಲಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ವರ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ನನ್ನತೆಯೇ ಆ ಹಸುವಿಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಶೀತಿ, ಮಮತೆ ಮತ್ತು ಕರುಳಿನ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಆ ಎಷ್ಟೇ ಕರುವನ್ನು ತಿಂದರೆ ದೇವರು ಸಹ ನನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲಾರ್’ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚು ಹುಲಿಯು ನೋಂದ ತಾಯಿಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವನ್ನು ಅರಿತು ತಾನು ತಿನ್ನಲು ಬಯಸಿದ ಕರುವನ್ನು ಅದರ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಗಂಗೆ ಕರುವು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಒಳಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಹುಲಿ ಮರಿಗಳು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಗುಹೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋದವು.

ಇತ್ತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಯಿಂದ ಎದ್ದ ರಾಮು ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಸು ಮತ್ತು ಎಮ್ಮೆಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ರಾಮುವಿನ ಒಳಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಸಂಪೋದಿಂದ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದ.